

”Människans uppgift är att trivas och vara lycklig och det har jag lyckats med, tycker jag själv.

Egentligen är det inte så komplicerat, bara man knockar Luther varje gång han sätter sig på axeln, hittar glädjen i det lilla och belöna sig för stort som smått.

Ibland med ett äpple, ibland med en grogg.”

Magnus Härenstam Drängen på Kalvsvik

Efter 30 år på sjön blev han plötsligt med lantställe i stället. Tack vare hustrun Birgitta fick han del av både fantastisk Värmdöidyll och härligt grannskap, mest fyllt av Birgittas släkt. Och han stortrivs! ”Men jag fick jobba hårt för att avancera från bastun till det gemensamma sovrummet!” När vi ses är han mitt uppe i showen Morsning & Goodbye och har precis gett ut memoarerna med samma namn. TEXT: EVA-LOTTA SIGURDH FOTO: GUSTAV KAISER

"På den här soffan har det intagits en och annan öl efter bastun", förkunnar Magnus glatt.

WI HINNER INTE MER ÄN PARKERA förrän närmsta grannen, Birgittas 93-åriga pappa Anders Westerlund, glatt vinkar till Birgitta och Magnus: "Ni kommer väl över på en drink sedan?" Och Magnus svarar – lika glatt: "Jajamensan, samma tid som vanligt."

Stämningen här i idylliska Kalvsvik är minst sagt hjärtlig. Inte undra på att Magnus gör allt för att "arbeta sig in", som den nykomling han fortfarande är. Och det har han gjort sedan den dagen han friade till Birgitta här ute för fem år sedan:

- Då gick jag till svärfar och bad om hennes hand. Han frågade: "Är du nykter och skötsam?" och jag svarade: "Ja, för stunden i alla fall".

Och på den vägen är det. Med svärfars välsignelse och en hel del arbete med allt ifrån stenläggning till trädgårdsskötsel har den ohändige – men ihärdige – Magnus nu arbetat sig ända upp från bastuhuset till det gemensamma sovrummet.

- Ja, det är underbart, säger en märkbar rörd Magnus när vi en stund senare slår oss ner framför nämnda bastuhus och blickar ut över Ängsviken i solnedgången.

Stillheten och tystnaden är påtaglig och det är lätt att förstå att Magnus och Birgitta tillbringar så mycket tid de bara kan här ute. Hela sommaren förstås, men däremellan också de flesta helger året om. Ibland ligger de i timmar i varsin solstol på den generösa terrassen, ibland håller de stora luncher för släkt och grannar runt om. Och så är barn och barnbarn mycket här och hälsar på förstås.

- Det är en sådan härlig kontrast att komma hit ifrån stan! Även om jag älskar det livet också, tillägger han.

MAGNUS HAR ONEKLIGEN BEGÅVATS med en förmåga att njuta av livet, var han än är och hur han än har det. Som nu, med sin tuffa kamp mot cancern. Visst har det varit jobbigt många gånger och är så fortfarande (han har i skrivande stund precis påbörjat en ny behandlingsomgång), men i stället för att vältra sig i bitterhet och självömkan över sakernas tillstånd avfyrrar han ett tacksamt leende över att han faktiskt har det så bra som han har det. Han stortrivs med sommarstugelivet i Kalvsvik, som han varvar med den omåttligt populära föreställningen Morsning & Goodbye ett par kvällar i veckan. Intresset för föreställningen var så stort att han snabbt fick byta från Intiman till Oscars för att få plats med

mer publik:

- Medicinska cancerbehandlingar i all ära, men att få göra den här showen är definitivt min bästa medicin. Jag hoppas att jag får fortsätta köra tills jag trillar av pinn! skrattar han.

Morsning & Goodbye är sålunda ingen avskedsföreställning, namnet till trots. Nej, enligt Magnus egen beskrivning är det en komisk monolog om åldrandets vedermödor.

Det låter ju inte särskilt underhållande och showigt, precis...

- Men det är det! För det är roligt när man kan vända på något och se det komiska mitt i eländet, förkunnar han övertygat och på typiskt underfundigt "härenstamskt" vis.

Föreställningen – och livet – handlar om att åldras med grace och elegans och att behandla sitt åldrande med en stor portion humor, menar Magnus. Ju mer man kan skratta åt det gradvisa förfallet, desto bättre.

Magnus själv skrattade i flera år, när föreställningen växte fram. Varje dråplig vardagsituation, som "projektet" att ta på sig ett par byxor när man börjar bli gammal och stel, blev till en skojig anteckning på en post it lapp – som sedan fick en plats i showen.

- Ja, tänk vad jag har skrattat mycket åt mig själv! Och det gör jag varje gång jag uppträder också. Egentligen borde jag betala entrébiljett jag också, så kul som jag har.

ÅLDERSKRÄMPOR OCH ALLVARLIGA sjukdomar till trots verkar han vara precis så där pojkaktigt sorglös och liksom evigt ung som jag föreställt mig innan vi träffades. Med skicklig träffsäkerhet levererar han en outsinlig ström av små livsbetraktelser och underfundigheter, hela tiden lika road själv som han roar andra med det han säger. Eller som han glatt sammanfattar sin livsfilosofi:

- Människans uppgift är att trivas och vara lycklig och det har jag lyckats med, tycker jag själv. Egentligen är det inte så komplicerat, fortsätter han, bara man knockar Luther varje gång man sätter sig på axeln, hittar glädjen i det lilla, för den finns alltid där – någonstans, och belönar sig för stort som smått. Ibland med ett äpple, ibland med en grogg.

Men även en livsnjutare och glädjespridare som Magnus har säklart sina mörka stunder och perioder i livet när allt känns extra tufft och sorgesamt. Som när vapendragaren »

MAGNUS HÄRENSTAM
I KORTHET

FÖDD: I Västervik 1941

BOR: I hyresrätt på Östermalm och på lantstället i Kalvsvik

FAMILJ: Frun Birgitta, barnen Tomas och Smulan, Birgittas två söner och fem barnbarn "allt som allt".

AKTUELL: Ständigt sedan 45 år tillbaka! Men just nu mest med föreställningen Morsning & Goodbye och nyutkomna memoarerna med samma namn.

MOTTO: Ta det lugnt och glatt. Det finns anledning. (myntat av pappa)

BÄST MED VÄRMDÖ: Närheten till både Stockholm och skärgården.

FAVORITPLATS PÅ VÄRMDÖ: "Självklart, Kalvsvik!"

HELSIDA

ÅKTA KÄRLEK. "Vi är så fjolliga, jag och Birgitta. Hon betyder allt för mig."

» och gode vännen Brasse Brännström hastigt gick bort i fjol. Då var de mitt uppe i researcharbetet med memoarerna Morsning & Goodbye (som precis har kommit ut) och de hade högtflygande planer på att återförenas på scenen igen, något som de båda såg väldigt mycket fram emot.

- Och så gick han och dog!

JUST DET KAN MAGNUS fortfarande inte ta in, än mindre acceptera. Sorgen och saknaden är enorm och särskilt påtagligt har det blivit nu, i samband med bokutgivningen, eftersom boken bygger på bådars berättelser. Det är Magnus mån om att betona.

- Tänk, vi levde ihop i 16 år, när vi jobbade som mest. Han blev som ett syskon, berättar han, märkbart rörd och ledsen vid minnena.

Fast strax påminns vi om det ljusa igen. När hustrun Birgitta sveper förbi, glatt

genast något varmt och glatt i blicken. På frågan om vad Birgitta betyder för honom kommer svaret blixtnabbt:

- Allt! Hon är min chaufför, översköterska, kock, städerska och TV-tekniker, kan han inte låta bli att lägga till.

Med glimten i ögat förstås. För även om det är sant och naturligtvis mycket värt i vardagen när de egna krafterna inte är som förr, så är det ju de varma känslorna och närheten som verkligen betyder något.

- Hon har berikat mitt liv. Jag går och lägger mig med ett smil varje kväll och vaknar med ett leende, förklarar han menande. Och Birgitta inflikar:

- Magnus är världens underbaraste. Vi har så mycket roligt.

JA, BÅDE KÄRLEKEN OCH trivseln med varandras sällskap går inte att ta miste på. Inte heller bådars kärlek till lantstället i Kalvsvik.

MORSNING & GOODBYE. Här i natursköna Kalvsvik njuter Magnus av både stillheten och den goda gemenskapen med grannarna.

småpratandes och fullt upptagen med att packa upp matvaror och fixa fint i huset inför helgen får han

Nu väntar en lång och skön helg här innan Magnus har sin nästa föreställning. De flesta förnödenheter har de skaffat på vägen ut.

- Det är en av fördelarna med Värmdö, den långa serien av service hela vägen ut hit från stan; plantagen där vi köper våra blommor, Mölnviks ICA, med ett imponerande matutbud, alla ställen utmed vägen där man kan köpa både hallon och körsbär – och så pizzan vid Värmdö kyrka, rabblar Magnus imponerat.

Den andra fördelen, förutom närheten till både skärgård och storstan, tycker han är det goda grannskapet.

- Det finns en sådan gemenskap och hjälpsamhet. Rätt vad det är får man en nyfångad abborre och om något går sönder kommer någon genast hit och lagar.

En hel del gör han numera själv också, allteftersom han lärt sig "bli med lantställe" eller som han skämtsamt beskriver sin roll:

- Jag brukar kalla mig själv drängen från Kalvsvik. Min dröm är att få fortsätta leva precis så här, att få fördela tiden mellan olika scener och härligt lantliv här i Värmdö, avslutar Magnus. ❖